

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.III.20.869/2015/4.szám

A Kúria a dr. Gyimesi József ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Fejesné dr. Márton Zsuzsanna ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Szombathelyi Törvényszék előtt 12.P.20.926/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Győri Ítéltábla Pf.V.20.213/2014/7. számú ítéletével befejezett perében, amely perbe a dr. Polecsák Mária ügyvéd által képviselt Biztosító az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott, a jogerős ítélet ellen a felperes által 80. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg az 1.247.200 (egymillió-kétszáznegyvenhétezer-kétszáz) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperest 1999-ben autóbaleset érte, az alperes kórházba történő felvételekor magasvérnyomás-betegségét diagnosztizálták és előírták a rendszeres vérnyomás ellenőrzést, a vérnyomáscsökkentő szedését. A felperes évek óta dohányzik, a jobb alsó végtagi érszűkület miatt szükséges érsebészeti terápiát abbahagyta, kontrollra nem ment vissza. 2006. november 7-én rosszul érezte magát, ezért a háziorvos a vizsgálatot követően az alperes kórházba utalta a felperest. 2006. november 7-én 18 óra 29 perckor a felperest felvették az alperes kórház Stroke Osztályára, a vérnyomás értéke 200/100 Hgmm volt, az anamnézis szerint körülbelül két hete kialakult kisagyi infarktusban szenvedett. A felvételt követően laboratóriumi, EKG, CT és nyaki ultrahangvizsgálat elvégzését rendelték el, a CT vizsgálat a bal kisagy állományában 3 cm-es lágyulást (infarktust) igazolt. A gyógykezelés folytatása után, 2006. november 12-én a

felperest kérelmére rövid eltávozásra engedték azzal, hogy november 13-án 8 órakor az osztályon jelentkeznie kell. A felperes ezt követően a gyógyszerek szedését otthonában folytatta. A kórházba visszatérését követően a kezelés folytatódott, majd a tervezett hazabocsátás időpontjában, 2006. november 15-én a felperesnél állapotrosszabbodás lépett fel. A rehabilitációs kezelést az alperes Rehabilitációs Osztályán 2006. november 7-től 2007. február 9-ig végezték. A felperesnél jelenleg a 2006. november 15-én bekövetkezett agyi infarktus utáni állapot áll fenn, amelynek következtében közepes fokú beszédzavar, a jobb felső végtag izomerejének gyengesége, az alsó végtag minimális fokú mozgászavara és a betegségre jellemző reflex eltérések észlelhetők.

A felperes a nem vagyoni és vagyoni kárai megtérítésére irányuló keresetét arra alapította, hogy egészségi állapotának súlyos és gyógyíthatatlan megváltozása összefüggésben áll azzal, hogy az alperes kórházban nem végezték el azokat a vizsgálatokat és nem biztosították azt az orvosi ellátást, amely az agyi infarktus bekövetkezését megakadályozhatta volna. Kifogásolta továbbá, hogy egyes vizsgálatokat késedelmesen végeztek el és az újabb infarktus bekövetkezését csökkentő megfelelő kezelést nem kapta meg.

Az alperes és a beavatkozó a kereset elutasítását kérték. Az alperes arra hivatkozott, hogy a kórház mindkét osztályán az elvárható gondossággal, a szakmai szabályoknak megfelelően jártak el.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító ítélete indokolásában megállapította, hogy a felperes kezelését a kórházba kerülését követően az agyi infarktus fennállását feltételezve helyesen kezdték meg és folytatták. A CT vizsgálat elvégzésében volt késlekedés, ennek azonban a további gyógykezelésre és a kórlefolyásra semmilyen hatása nem volt. Az MRI vizsgálat esetleges elvégzése sem befolyásolta volna a klinikai képet és a kórlefolyást. Az elsőfokú ítélet indokolása szerint a felperes bizonyította az egészségkárosodásban megnyilvánuló kárát, azt azonban nem, hogy az az alperes felróható magatartásával okozati összefüggésben következett be. Az alperes pedig bizonyította, hogy az adott helyzetben általában elvárható módon járt el, az egészségkárosodás nem róható a terhére.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú ítéletet - lényegében helyes indokai alapján - helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolásában a másodfokú bíróság megalapozottnak tartotta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy a felperes által megjelölt ok alapján, a szakértőként eljáró Igazságügyi Orvostani Intézetének elfoglaltsága nem áll fenn, ezért a szakértő kizárására irányuló kérelmet el kellett utasítani. A másodfokú bíróság szerint a Pp. 182. §-a (3)

bekezdésében írt feltételek hiányában a felperesnek a más szakértő kirendelése irányuló kérelme alaptalan volt. Az nem vitatott, hogy a felperest a kórházba szállítás előtt, majd azt követően a kórházi gyógykezelés alatt kár érte, nem volt azonban a kórházba szállítást követően olyan elmaradt diagnosztikai vagy terápiás mozzanat, amellyel összefüggésben akár csak részben megállapítható lenne a felperes kialakult egészségkárosodását eredményező, az alperesnek felróható magatartás vagy mulasztás. Nincs olyan diagnosztikai módszer, egyéb kezelési forma, amely alkalmas az újabb agyi infarktus bekövetkezésének kiküszöbölésére, illetve esélyének minimalizálására. Az orvosi dokumentáció nem ellentmondásos és nem hiányos, a beteg eltávozásra bocsátásának pedig semmilyen ellenjavallata nem állt fenn.

A felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és az ügyben eljáró első- és másodfokú bíróságot új eljárásra utasító döntés meghozatalára irányult. Jogi álláspontja szerint a bíróságok a helyesen felhívott jogszabályokat törvénytörő módon alkalmazták. Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 135. §-ának (1) bekezdésében foglalt előírást megsértve az orvosi dokumentáció hiányos volt. A szakértői vélemény is megállapítja, hogy a felperes egyes kezeléseket nem kapott meg és egyes kezeléseket pedig késedelemmel. Helytelen volt a beteg eltávozásra bocsátása is. A felperes szerint a szakvélemény ellentmondásos, hiányos. A Pp. 1. és 2. §-át sérti, hogy a bíróság elvetette a felperes által megjelölt budapesti székhelyű szakértői intézet kirendelését és az alperes kérelmének adott helyt, ezáltal fennállott a lehetősége annak, hogy a kirendelt szakértői intézet nem tárgyilagosan jár el. A felperes szerint az orvosszakértők figyelmét több tény is elkerülte. Annak ellenére, hogy a kórházban a felperes vérnyomása „200 körül” volt, mégis elengedték és a vérnyomás figyelése nem is volt megfelelő. 2006. november 7. és november 15. között nem tettek meg mindent azért, hogy az agyi infarktus ismételt bekövetkezésének lehetőségét csökkentsék. Nem vizsgálták a szakértők kellően, hogy a november 8-án megkezdett kezelést két nap múlva miért szakították meg. A kórházból való távozás előtt kontroll CT vagy MRI vizsgálatra lett volna szükség. A szakértők nem vették figyelembe, hogy az orvosi dokumentáció nem hiteles, hiszen olyan napokra is tartalmaz bejegyzést, amikor a felperes nem tartózkodott a kórházban, a lázlap és az ápolási lap pedig nem egyezik. Az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 177. §-ának (6) bekezdését, amikor mindezek ellenére nem rendelt ki más szakértőt a felperes indítványára.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. Álláspontja szerint az Eütv. 135. §-ának (1) bekezdését nem sértette meg. A felperes tételes és beazonosítható kifogásokat nem tett a kezelés elmulasztása, késedelmes alkalmazása, illetőleg az egészségügyről szóló törvény előírásainak

megsértése körében. A másodfokú bíróság széles körűen vizsgálta a szakértői kirendelés jogszerűségét és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen utasította el a kirendelt szakértő kizárására irányuló kérelmet. A felperes szakmai indokok hiányában érvel a szakértői elfogultsággal. A felperes által kifogásolt megállapításokat az alperes vitatta, álláspontja szerint sikerrel bizonyította, hogy az elvárható gondossággal járt el és a felperes jelenlegi állapota sorsszerű megbetegedésének következménye, amelynek kialakulása és az alperesi ellátás között okozati összefüggés nem áll fenn.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A jogerős ítélet indokolásában a bíróság jól hivatkozott a jogvita elbírálására irányadó anyagi jogi szabályokra. A Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 339. §-ának (1) bekezdése és a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a keresetben hivatkozott károsodása az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben következett be, az alperes pedig a felelősség alól annak bizonyításával mentheti ki magát, hogy az Eütv. 77. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő, elvárható gondossággal járt el. A keresetet elutasító jogerős ítélet indokolása szerint a felperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, az alperes pedig felróhatóságának hiányát bizonyította.

A felperes károsodásának bekövetkezése nem volt vitatott, az alperes által alkalmazott és a felperes által kifogásolt kezelések, hiányosságok, illetőleg az okozati összefüggés elbírálása érdekében a Pp. 177. §-ának (1) bekezdése szerint igazságügyi orvosszakértői vélemény beszerzésére volt szükség. A felperesnek a szakértő kirendelésével és elfogultságával kapcsolatos kifogásait az első- és a másodfokú bíróság részletesen vizsgálta, a másodfokú bíróság pedig alappal állapította meg, hogy a szakértő kizárása iránti kérelem elutasítása helytálló, az e körben kifejtettekkel a Kúria egyetért.

A felperes tévesen állítja a felülvizsgálati kérelmében, hogy a szakvélemény ellentmondásos és hiányos. A rendelkezésre álló orvosi iratok teljes körű értékelésén alapuló, kiegészített igazságügyi orvosszakértői vélemény aggálytalan, a felvetett és a jogvita szempontjából jelentős kérdések elbírálására alkalmas. Figyelemmel arra, hogy a beteg kórházba szállítását követően haladéktalanul megkezdett kezelés olyan feltételezett diagnózison alapult, amely utóbb igazolódott, késedelmes, illetőleg nem adekvát kezelés a felperes egészségi állapotát nem ronthatta, ezért nem volt

jelentősége annak, hogy a CT vizsgálatot csak 2006. november 8-án végzeték el. Utóbb az MRI vizsgálat elvégzése felelt volna meg az elvárható gondosságnak, elmulasztása azonban nem állt okozati összefüggésben a felperes kialakult, jelenlegi állapotával, amely az orvosszakértői vélemény szerint kizárólagosan a sorsszerű megbetegedés következménye. Az orvosszakértői vélemény alapjául szolgáló dokumentumokat, illetőleg azok hiányosságait a bíróság figyelembe vette, elfogadva azt a szakértői állítást, hogy a szakvéleményhez szükséges, kétségesnek nem minősülő adatok rendelkezésre álltak és a lázlap, valamint az ápolási dokumentáció tartalmát együttesen kell értékelni. Önmagában a dokumentáció hiányossága – miként erre a jogerős ítélet indokolása is utal – nem alap a kártérítési felelősség megállapítására, csupán az alperes bizonyítási kötelezettségének teljesítését nehezíti. Abban a kérdésben pedig, hogy az alkalmazott kezelés ténye és ideje megállapítható volt-e, az igazságügyi szakértő egyértelműen állást foglalt. Miután nem merült fel a Pp. 182. §-ának (3) bekezdése alapján további szakértői bizonyítás szükségessége és a szakértő kizárása iránti kérelem is alaptalan volt, az újabb szakértő kirendelésének mellőzése miatt a bíróság a Pp. 1. és 2. §-ában foglaltakat nem sértette meg.

A felperes a vérnyomás ellenőrzés hiányosságaira és az eltávozásra bocsátással kapcsolatos hibákra alaptalanul hivatkozott. A szakvélemény alapján megállapítható volt, hogy a magas vérnyomással és az agyi infarktussal kapcsolatban orvos-szakmailag indokolt gyógyszeres kezelést a felperes megkapta, az alkalmazott kezelésen kívül nincs más olyan módszer, amellyel az újabb agyi infarktus kiküszöbölhető, a kórházból történő hazabocsátásának pedig nem volt ellenjavallata. A felperes által a felülvizsgálati kérelemben felvetetteket a bíróság részletesen vizsgálta, a jogerős ítélet indokolásában levont következtetések helytállóak és a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapulnak.

A kifejtettek alapján a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, míg a le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről szóló rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdésén és a 14. §-án alapul.

Budapest, 2015. október 21.

*Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő

HM